

rende rummelighed som erhvervsuddannelserne.

Erhvervsgrunduddannelsen er et individuelt, fleksibelt tilbud for den gruppe unge, der har brug for en mindre boglig tilgang direkte rettet mod job. Egu-forløb er individuelt sammensatte vekseluddannelsesforløb, som i modsætning til den fri ungdomsuddannelse giver deltagerne en egentlig erhvervskompetence. Rammerne er lige så åbne som i den fri ungdomsuddannelse, men der ligger altså en kompetence for enden af forløbet.

Jeg vil også gerne understrege, at produktionskolerne fortsat skal være med til at løse den vigtige opgave, det er at uddanne og kvalificere unge til ordinære uddannelsesforløb eller til beskæftigelse. Her lykkedes det jo at motivere en stor del af de unge, som har det allersværest i de ordinære uddannelser, til at tage fat enten i et job eller i en ordinær uddannelse. Det er ikke mindst glædeligt at se, at der er en stigende andel af eleverne, der efter produktionsskolen søger ordinær uddannelse.

Endvidere fortsætter træningsskolernes arbejdsmarkedsuddannelse, som er kompetencegivende AMU-uddannelser særlig tilrettelagt for unge med sociale problemer. TAMU-forløb udbydes på Træningsskolen for Unge. Skolen har afdelinger rundt i hele landet.

Regeringen er på baggrund af dette overbevist om, at de unge vil vide at finde vej til beskæftigelse eller ordinære uddannelsesforløb, når den fri ungdomsuddannelse ikke er der mere. Der er jo en bred vifte af tilbud i form af erhvervsuddannelser, SoSu-uddannelser, landbrugsuddannelser m.fl. til rådighed.

Og jeg vil gerne i den forbindelse understrege, at jeg lægger overordentlig stor vægt på, at så mange som muligt får en kompetencegivende uddannelse i dag, hvor kravene på arbejdsmarkedet ikke blot er høje, men også voksende.

For de mere bogligt talentfulde unge står de gymnasiale uddannelser der fortsat med en række tilbud. Det gælder også tilbud om gymnasiale enkeltfag udbudt f.eks. på VUC-centre og på erhvervsskoler.

Mange unge på den fri ungdomsuddannelse har således i evalueringen tilkendegivet, at de sagtens kunne gennemføre en gymnasial uddannelse med godt resultat, men at de havde mere lyst til noget kreativt. Jeg mener, at man med rette kan rejse spørgsmålet, hvor langt det er en samfundsinteresse at understøtte og finansiere dette i en situation med truende arbejds-

kraftmangel. For regeringen er svaret enkelt: Det kan vi ikke forsvare.

Kl. 10.15

Med de foreslåede ændringer er der som nævnt skabt større klarhed over uddannelses tilbuddene. Der vil også fremover være en hel række uddannelsesveje for de unge, der kommer fra uddannelsesvante miljøer. Der er efter regeringens opfattelse tale om forslag og initiativer, der er i god overensstemmelse med de samfundsbehov, vi står over for.

Jeg vil også knytte nogle bemærkninger til spørgernes fokus på de kortuddannede voksne:

Regeringen foreslår en reform for daghøjskolerne, idet de overføres til kommunalt regi. Daghøjskolernes overordnede formål skal fortsat være folkeoplysende eller beskæftigelsesfremmende virksomhed. Til gengæld vil de mange snærende regler om tilrettelæggelse af daghøjskolernes kurser blive afskaffet. Det vil ikke forringe de uddannelses tilbud, som daghøjskolerne udbyder.

Placeringen i kommunalt regi vil tværtimod give mulighed for, at de lokale behov for uddannelses tilbud bliver tilgodeset i langt højere grad end i dag. Det giver grundlag for en langt mere målrettet indsats og en meget bedre ressourceudnyttelse.

Jeg er sikker på, at kommunerne fortsat vil støtte de daghøjskoler, som giver undervisningstilbud af høj kvalitet, og som har gode resultater med hensyn til elevernes videre forløb, enten kompetencegivende uddannelse eller direkte i beskæftigelse.

Ser vi på finanslovsforslagets konsekvenser for aktiviteten på voksenområdet for deltagerne op til erhvervsuddannelsesniveau, er der reelt tale om begrænsende effektiviseringskrav. Ud fra en samlet ramme på næsten 2,9 mia. kr. drejer det sig om 55,6 mio. kr. Jeg forventer, at besparelsen kan udmøntes ved hjælp af de nye økonomistyringsredskaber, som introduceres med den ændring af AUF-loven, som finansudvalget følges op af.

Regeringens lovforslag giver mulighed for en mere smidig og fleksibel økonomistyring af voksen- og efteruddannelsesindsatsen i forhold til arbejdsmarkedets behov.

Arbejdsmarkedets parter bevarer en central rolle i prioriteringen af uddannelsesbehovet inden for den afsatte bevillingsramme, og viften af økonomistyringsredskaber udvides. Det betyder, at AUF-bestyrelsen fremover kan rådgive om, hvordan aktiviteten skal prioriteres mellem